

CBE 58-10, onvoldoende

UITSPRAAK

I. Aanduiding van het bestreden besluit

De brief van 25 augustus 2010 waarin verweerder appelland meedeelt dat hij zijn keuze coschap op de afdeling Chirurgie in het Medisch Centrum Leeuwarden (MCL) met een onvoldoende heeft afgesloten en dat hierdoor zijn aanvraag voor het artsexamen niet kan worden gehonoreerd.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een zitting op 18 november 2010, waarbij appelland niet is verschenen. Verweerder is verschenen in de personen van X, secretaris van de Examencommissie, Y, voorzitter van de Examencommissie en Z, ambtelijk secretaris van de Examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland is in september 1997 begonnen aan de ongedeelde studie Geneeskunde (C2000). Appelland heeft gedurende zijn studie forse studievertraging opgelopen door uitlopende redenen, waaronder dyslexie en klachten als gevolg van diabetes. De doctoraalfase van zijn studie heeft appelland succesvol afgerond. In augustus 2005 is appelland met zijn coschappen begonnen. Het merendeel van de coschappen is behaald middels herkansingen. Voor het laatste coschap, een keuzecoschap, is appelland tot twee maal toe gezakt. In overleg met appelland heeft verweerder een tweede herkansing op de afdeling Chirurgie van het MCL geregeld. Dit was de allerlaatste kans voor appelland om zijn artsexamen te behalen. Na 1 september 2010 is het namelijk wettelijk niet meer mogelijk om een artsexamen te behalen voor de ongedeelde opleiding Geneeskunde. Bij brief van 25 augustus 2010 is aan appelland meegedeeld dat zijn keuzecoschap op de afdeling Chirurgie van het MCL met een onvoldoende is beoordeeld en dat het niet meer mogelijk is om zijn artsexamen te behalen. Bij brief van 15 september 2010, ontvangen op 16 september 2010, diende appelland een beroepschrift in. Er heeft op verzoek van appelland geen schikkingsgesprek plaatsgevonden.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. De afgelopen twee jaar heeft appelland drie keuzecoschappen gedaan, die allemaal met een onvoldoende zijn beoordeeld. Er valt het nodige af te dingen op de wijze waarop de beoordelingen tot stand zijn gekomen. De negatieve beoordeling van zijn keuzecoschap Huisartsgeneeskunde en Oogheelkunde kwam voor appelland als een verrassing. Tijdens deze coschappen had hij geen negatieve berichten vernomen. Tijdens het keuzecoschap Oogheelkunde had zijn toenmalige begeleider zich zelfs meerder keren positief uitgelaten over appelland. De vakgroep had, naar het oordeel van appelland, ten onrechte een minder positief oordeel over appelland. Verweerder heeft uiteindelijk, nadat appelland tot twee maal toe een onvoldoende beoordeling had gekregen van zijn keuzecoschappen, een derde keuzecoschap geregeld in het MCL op de afdeling Chirurgie. Hierbij zijn negatieve mails over appelland, waarin verweerder openlijk twijfelde of appelland wel arts zou moeten worden, overgelegd aan het MCL. Hierdoor was appelland, al voordat hij was begonnen in het MCL, op achterstand gezet. Na zeven weken volgde een evaluatie met zijn begeleider in het MCL. Zijn begeleider zei dat hij waarschijnlijk met de hakken over de sloot dit coschap zou halen. Hierna kreeg appelland door vakantie een andere begeleider, die een andere mening was toegegaan over het functioneren van appelland. Er volgde een negatieve eindbeoordeling.

Jarenlang heeft appellant in een afhankelijk positie gezeten ten opzichte van verweerder en keer op keer heeft hij zich naar de wensen en adviezen van verweerder gevoegd. Appellant voelt zich nu door verweerder in de kou gezet. Hij is van mening dat hij op grond van zijn keuzecoschap Oogheelkunde dat met een voldoende moet worden beoordeeld alsnog zijn artsdiploma dient te ontvangen.

Verweerder heeft zich, blijkens zijn verweerschrift van 15 oktober 2010 en de toelichting ter zitting, als volgt verweerd. Verweerder stelt voorop dat hij begrip heeft voor de gevoelens van teleurstelling dat het na dertien jaar studie voor appellant onmogelijk is geworden om zijn artsexamen te behalen. Verweerder wijst echter de gronden zoals aangevoerd in het beroepschrift af. Appellant is van mening dat zijn keuzecoschap Oogheelkunde alsnog met een voldoende dient te worden beoordeeld. Het beroepschrift is echter gericht tegen het besluit van de Examencommissie van 25 augustus 2010 waarin de beoordeling van dit keuzecoschap niet aan de orde is. De beoordeling van het keuzecoschap Oogheelkunde heeft reeds op 7 april en 14 mei 2010 plaatsgevonden en deze besluiten zijn nu niet meer voor beroep vatbaar. Voorts deelt verweerder de mening van appellant niet dat verweerder onvoldoende medewerking zou hebben verleend bij zijn dyslexie (of andere beperkingen). Verweerder kan naar eer en geweten zeggen zich maximaal te hebben ingespannen om de studie van appellant te faciliteren getuige de vele gesprekken met studieadviseurs, bijzondere tentamenregelingen, het inschakelen van medici, het aanbieden van specifieke trainingen enzovoorts. Wat betreft de beoordeling van het keuzecoschap Chirurgie voert verweerder aan dat in overleg met verweerder specifieke informatie over verweerder aan het MCL is doorgegeven voorafgaand aan het begin van dit coschap. Verweerder vond dit nodig om een snelle plaatsing te realiseren en anderzijds een goede begeleiding en beoordeling mogelijk te maken. Dat verweerder een grote druk heeft ervaren is logisch, omdat het om de laatste kans ging om arts te worden. De beoordeling door het MCL is zorgvuldig tot stand gekomen. Verweerder deelt deze beoordeling.

V. Beoordeling

Het College stelt vast dat het na 1 september 2010 wettelijk niet meer mogelijk is om een artsexamen te behalen voor de ongedeelde opleiding Geneeskunde. Appellant diende dus voor deze datum te voldoen aan alle vereisten die aan dit artsexamen worden gesteld om zijn artsexamen te behalen.

Voor zover het beroep van appellant gericht is tegen de beoordeling van het coschap Oogheelkunde stelt het College vast dat dit beroep niet-ontvankelijk is. De beoordeling van dit coschap heeft reeds op 7 april en 14 mei 2010 plaatsgevonden. Ten tijde van het indienen van het beroepschrift was de beroepstermijn al ruimschoots verstreken. Het College is niet bevoegd om inhoudelijk te oordelen over de beoordeling van de afdeling Chirurgie van het MCL, zodat thans nog overblijft ter beantwoording de vraag of het besluit van verweerder de toets der zorgvuldigheid kan doorstaan. In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder voldoende aangetoond dat hij zich naar het oordeel van het College maximaal heeft ingespannen om appellant te faciliteren in het behalen van zijn artsexamen. Onder deze inspanningen valt ook het regelen van een plaats voor de tweede herkansing van het keuzecoschap. Het College kan zich voorstellen dat het overleggen van de informatie over appellant aan de afdeling Chirurgie van het MCL noodzakelijk was om een snelle plaatsing en goede begeleiding en beoordeling mogelijk te maken. De prestaties van appellant op de afdeling Chirurgie zijn door twee verschillende beoordelaars als onvoldoende beoordeeld. Het is het College niet gebleken dat het oordeel van de afdeling Chirurgie op onzorgvuldige wijze tot stand gekomen is. Verweerder mocht op dit oordeel afgaan. Verweerder kon niet anders dan in zijn besluit van 15 augustus 2010 aan appellant meedelen dat hij niet aan de vereisten voor het artsexamen voor de ongedeelde opleiding Geneeskunde had voldaan. Naar het oordeel van het College heeft verweerder hiermee niet onzorgvuldig gehandeld.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven. Voor zover het beroep gericht is tegen de beoordeling van het coschap Oogheelkunde verklaart het College van Beroep het beroep niet-ontvankelijk.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond. Voor zover het beroep gericht is tegen de beoordeling van het coschap Oogheelkunde verklaart het College van Beroep het beroep niet-ontvankelijk.